త్రిలోక సుందరి

బి.వి.యస్. రామారావు

1983 ఉగాది కథల పోటీలో రెండవ బహుమతి రు. 1000/- పొందిన కథ

పాపి కొండల నడుమ మెలికలు తిరుగుతూ ప్రవహిస్తున్న గోదావరి ప్రవాహంలో భారంగా సాగుతూంది మోటారు లాంచి "త్రిలోకసుందరి". గోదావరికి ఎగువనున్న కూనవరంలో సంత చేసుకోవడానికి, దిగువనున్న గూడెంల జనాభాకి ఈ లాంచే ఏకైక రవాణా సాధనం. అందుకే లాంచి సర్వీసు నిత్యం రద్దీగా ఉంటుంది.

రానున్నవి సంక్రాంతి రోజులు కనుక ఆవాడు లాంచి మరీ రద్దీగా ఉంది. కెపాసిటీకి ఎన్నో రెట్ల జవాభాతో కిక్కిరిసి వుంది. ముందు కేబినులో మగవారు, వెనుక కేబినులో ఆడవారుతో కిటకిటలాడుతున్నది.

మధ్యాన్నపు ఎండ వేడి ఉధృతంగా ఉంది. ముందు కేబినులో కూర్చున్న డాక్టర్ అవధాని ఉక్క పోతకు కంపరమెత్తి పచ్చిగాలి పీల్చుకోవడానికి బయటకు వచ్చి పడిచెక్కమీద నుంచున్నాడు. చిగిర్చి నిండుగా ఉన్న ఎత్తయిన కొండల్లో ఎన్నో రకాల ఆకుపచ్చ రంగులు సూర్యకాంతిలో మెరుస్తున్నాయి. గోదావరి, కొండల నడుమ పసివాడి నడకలా తడబడుతూ పారుతుంది. ఆ దృశ్యం చూసేసరికి అవధానికి ఉపశమనం కలిగింది.

రానున్న పండగ రోజుల్లో సెలవు పెట్టారు. కనుక గూడెంలో తనుండడు. ఆ నాలుగు రోజులకు వైద్యం పొందుతున్న రోగులకు సరిపడే మందులు కొనడానికి కూనవరం వెళ్ళి తిరిగి గూడెం చేరుకుంటున్నాడు డాక్టరు అవధాని. చేతి సంచిలో వున్న మందులను మరోసారి చూసుకుని తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

లాంచి బాగా ఓవరులోడు అయింది. కేబిన్లలో కిక్కిరిసిన పాసింజర్లకు తోడు టాపు మీద కూడా ఎంతో బరువు వేయబడింది. మిల్లులో ఆడించిన బియ్యపు బస్తాలే కాక, చిట్టూ, తవుడు, ఊకబస్తాలు వందకి పైగా చేర్చబడి వున్నాయి. మరో రెండు బస్తాలు వేసి వుంటే పడిచెక్క మునిగి కేబినులోకి నీరెక్కి రేవులోనే మునిగుండేదా లాంచి.

దుం! దుం! దుం! దుం! దుం!.........

లయబద్ధమైన ఇంజను శబ్దం నడుమ గ్లగ్, గ్లగ్ అన్న గుల్ల శబ్దం అప్పుడప్పుడు అపశృతిలా వినబడుతూంది. ఆ అపశృతికి లయగా ఇంజను రూములో డ్రైవర్ గుండె రెట్టింపు వేగంతో కొట్టుకోసాగింది.

శక్తికి మించిన భారాన్ని ఈడుస్తున్న ఇంజను వేడెక్కడంతో ఇంజను డ్రైవరుకు చెమటలు పట్టసాగాయి.

స్వయంగా ఓవరులోడు చేయించి హాయిగా ఇంటికి చక్కాపోయిన లాంచి షావుకారుని మనసులోనే బండ బూతులు తిట్టుకుంటున్నాడు డ్రైవరు.

ఇలా లాంచి ఓవరులోడు అయినందుకు డాక్టరు అవధానికి కూడా ఒళ్ళు మండిపోయింది. గతంలో జరిగిన లాంచి ప్రమాదాలు గుర్తుకు వచ్చాయి. మందలో గొర్రెలా తనూ అలాంటి లాంచి ఎక్కినందుకు తనలో తనే నిందించుకున్నాడు.

"గురూ! ఇలా సూడు! ఎంత బొక్క" క్లీనరు పాపారావు పెట్టిన గావుకేక విన్న డ్రయివరు ఉలిక్కిపడ్డాడు. ఇంజను రూములో లాంచి అడుగు భాగాన రేకు దూరేంత రంధ్రం పడి దాని గుండా నీరు రాసాగింది.

డ్రైవరు తమాయించుకొని ఒక లావుపాటి మరమేకు తీసి సమ్మెటతో కొట్టి రంధ్రానికి బిరడా బిగేశాడు.

కొండ అంచున వడి మందంగా ఉంటుంది. ఆ మందంలో ప్రయాణం చేస్తున్న లాంచి మలుపు తిరిగినప్పుడల్లా వడిలోకి పడి మారువడిని ఎదుర్కొంటూ సాగాలి. అలాంటప్పుడు ఇంజను శక్తి మరింత పెంచాలి. అలా మారువడిని తప్పించుకోవడానికి "ఇంజను స్పీడు పెంచు" అన్న సంకేతాన్ని "పులి స్పీడు" అన్న లాంచి భాషలో గొట్టం ద్వారా కేకెట్టాడు సరంగు.

ఆ సంకేతాన్నందుకున్న డ్రైవరు "ఇదే పులి స్పీడు. ఇంకెక్కడొస్తుంది పులి స్పీడు" అని విసుక్కున్నాడు.

లాంచి వూగిసలాడుతూ వడిని తప్పించుకుని ఎలాగో తిరిగి మందాన్ని పడింది.

"గురూ! గురూ! ఇంజను కింద రేకులోంచి నీళ్ళొచ్చేస్తున్నాయి" అన్నాడు క్లీనరు. అదిరిపడ్డాడు డ్రైవరు

ఇంజను క్రింద భాగాన్ని లాంచికి చిల్లుపడితే ఇంజను ఊడపీకందే చిల్లు మూయడం సాధ్యపడదు. ఎన్నో పరికరాలుంటేగాని ఇంజను ఊడపీకటం అసంభవం. ఏంచెయ్యాలో తోచక "ఓ డాక్కటో

నిశ్శృతి

నన్ను నిన్ను తాకనీవు
నా గాలి నీకు సోకనీవు

ఆమని వచ్చిందంటే
అరవిరిసిన మందారం లాంటి నవ్వు
అరఘడియలోన
ముడుచుకుపోతావు

కోయిల కూసిందంటే
నిత్యం మూర్ఛసలాలికించు నవ్వు
తీగ తెగిన వీణియగా
మారిపోతావు

వెన్నెల విరిసిందంటే
మల్లెల జల్లు లాంటి నీ నవ్వు
మచ్చుకైనా చూపించక
పారిపోతావు

ఎందుకు నీలో ఈ మార్పు?
ఇది ఏ భగవంతుని తీర్పు?

డాక్టర్ పవ్వ వేణుగోపాలరావు

నీళ్ళతోడెయ్యి" అని క్లీనరుకి ఆదేశమిచ్చి, తనూ ఒక బాల్చీతో నీరు తోడడం ప్రారంభించాడు డ్రైవరు.

లాంచి వెనకభాగాన కేటాయించిన ఒక చిన్న గదిలో తుంగచాప పరుచుకుని గల్లా పెట్టె తెరచి లెక్కలు చూచుకుంటున్నాడు లాంచి గుమాస్తా కైలాసం. లగేజ్ బాపతు వసూళ్ళు, పాసింజర్ల రేవులబాపతు వసూళ్ళు విడివిడిగాను, జమిలిగాను లెక్కగట్టి షావుకారు కళ్ళు కప్పి ఎంత స్వాహా చేయచ్చో కరారుగా తేల్చుకుని హమ్మయ్య అంటూ తృప్తిగా గుటకేశాడు.

ఇంజను రూములోని నీళ్ళు ఎడతెరిపి లేకుండా తోడేసి వడిచెక్క మీద పోస్తున్నారు డ్రైవరు, క్లీనరు. తోడేసిన కొద్దీ జల ఊరడంతో నీటి మట్టం క్రమేపీ పెరగ సాగింది. ఏ క్షణానికైనా ఆయిల్ పంపు మునిగి ఇంజను ఆగిపోవచ్చు. అది గమనించిన డ్రైవరుకి నీరసం ఆవరించింది.

పాదాలు తిమ్మిరెక్కాయి కాబోలు కేబినులోనుంచి మరో వ్యక్తి బయటికి వచ్చి వడిచెక్క మీద నిలబడిన డాక్టరు గారిని చూసి "దండాలండీ!" అన్నాడు.

"నువ్వా వున్నావా భూషయ్యా ఈ కేబినులో. చూడనేలేదు. సంత చేసుకొస్తున్నావా" పలకరించాడు అవధాని.

"చిత్తం! కాదండీ. మా పెద్దమ్మాయిని పురిటికి తీసుకొస్తున్నాను. మా అడంగులు వెనుక కేబినులో వున్నారండీ."

భూషయ్య వెనకాలే మరో నలుగురు బయటికి వచ్చారు.

"అదేమిటి మావా! పెద్దాసుపత్రి వున్న పట్నం వదిలేసి ఈ మారుమూల మన్యానికి తీసుకొచ్చావా పురిటికి" అంటూ విస్తుబోయి అడిగాడు బీడీ అంటిస్తూ షోడా కొట్టు రంగయ్య.

"ఆసుపత్రి కాదు ముఖ్యం. డాక్టర్లు ముఖ్యం. దేముడులాండి అవధానులుగారు ఇక్కడుండే పట్టణమో లెక్క" సమాధానం ఇచ్చాడు భూషయ్య.

"అవునులే! గవర్నమెంటు మందులు సప్లై చెయ్యకపోయినా నా బొందో అంటూ జేబులో సొంత డబ్బు లెట్టి మందులిచ్చే అవధానులుగారి లాంటి డాక్టరు దొరకొద్దూ" అన్నాడు కలగజేసుకుంటూ కిరాణా కొట్టు చెంగయ్య.

"లాభం లేదు. రోగం ముదిరి పోనాది, తీసుకెళ్ళి నలుగురికీ కబురెట్టెయ్యి. అని పట్నం డాక్టరులు తన్ని తరిమిన కేసులు ఈరు ఎన్ని నయం సెయ్యలేదు. వారి హస్తవాసే అస్తవాసి" అని వ్యాఖ్యానించాడు వడ్రంగి మేస్త్రి సుందరయ్య.

నిజానికది ముఖస్తుతే అయినా దానిలో నూటికి నూరు పాళ్ళు నిజంఉంది. అవధాని డిగ్రీ పుచ్చుకున్నాక మన్య ప్రాంతంలో కొన్నాళ్ళు పనిచేస్తేనే ఉద్యోగమన్న ప్రభుత్వ సూచనలు తు.చ.గా పాటించి, కొండ మెదలు గ్రామంలో ఏళ్ళతరబడి డాక్టరులేని ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో చేశాడు మొదట్లో.

రిపేరు చేసిన మిషను ఇంకసలు రిపేరే లేకుండా పనిచేస్తే మెకానికు ఎంత సంబరపడతాడో అలా రోగంకుదిర్చినరోగికి తిరిగి రోగం రాకపోతే అంత సంబరపడే మనస్తత్వం అవధానిది. ఉద్యోగంలోచేరిన కొద్ది రోజులలోనే అక్కడప్రజానీకానికి అప్తుడై పోయాడు. వృత్తి ధర్మంలోని తృప్తి, ఆ గూడెం ప్రజలపై మమకారం అతన్ని ఆ ప్రాంతానికే కట్టిపారేశాయి. గవర్నమెంటు ఇచ్చే గ్రాంటు సిబ్బంది జీతాలకే కటాకటి అయినా ఇటు ఎలోపతితోపాటు చవక అయిన హోమియోపతి, ఖర్చులేని ఆయుర్వేదం అవలంబించి ఆ ప్రాంతం వాళ్ళకి సాక్షాత్తు దేవుడై పోయాడు అవధాని.

ఆయిల్‌పంపు మునిగిపోయి సెగలు కక్కుతూ ఇంజను ఆగిపోయింది. దాంతో డ్రైవర్ కొయ్యబారిపోయాడు.

"ఇంజను కట్టేశారేంటి చెప్మా" అని వడిచెక్కపై చేరిన జనాభా ఇంజను రూముకేసి నడిచారు. లాంచి గుమాస్తా కైలాసం కూడా అక్కడికి చేరాడు.

పరిచయం

స్వస్థలము కాకినాడ. మద్రాసు యూనివర్సిటీలో సివిల్ ఇంజనీరింగు పట్టభద్రుడు. స్వయం కృషి వలన మెకానికల్ ఇంజనీరింగ్‌లో ప్రావీణ్యం, ప్రస్తుతం రాష్ట్ర నీటి పారుదల శాఖలో మెకానికల్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీరుగా ఏలూరులో నివాసం.

'ఆంధ్రజ్యోతి' ఆదివారం అనుబంధంలో డజను పైగా ప్రచురింపబడిన సాంస్కృతిక సాంకేతిక వైజ్ఞానిక వ్యాసాలు, బాలజ్యోతి ప్రారంభసంచిక నుండి "సీతారాముడు" పేరుతో ప్రచురిస్తున్న "ఎలా పని చేస్తుంది" అన్న శీర్షిక, 'జ్యోతిచిత్ర' లో సినిమా టెక్నాలజీ గురించి "కదిలే బొమ్మల కథ"గా ధారావాహికంగా ఇదివరలో ప్రచురింపబడిన వ్యాసాలు, 'చిత్రభూమి సినిమా పత్రిక' లో "Human aspects of film making" గురించి "తెరవెనుక మనుష్యులు"గా ధారావాహికంగా ప్రచురింపబడిన వ్యాసాలు, అంతర్జాతీయ తెలుగు సంస్థ నిర్వహించిన "తెలుగు వాణి"లో తెలుగునాడు గురించి వ్రాసిన వ్యాస రచనల ద్వారాను పాఠక లోకంతో ఇదివరకే కొంత సాహిత్య బంధుత్వ మేర్పడింది.

మొట్టమొదటి సారిగా ఒక వ్యాస రచయితగా పరిచయం చేసింది శ్రీ నండూరి రామ్మోహన రావుగారు. అలాగే కథా రచయితగా పరిచయం చేసినవారు శ్రీ పురాణం సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు.

గోదావరి అంటే ప్రాణం. గోదావరిని మూలాంశంగా తీసుకుని కథలు రాయాలనే బుద్ధి పుట్టడం, "రాగి డబ్బు" అనే కథ మొట్టమొదటిసారిగా 'ఆంధ్రజ్యోతి' వారపత్రికలో ప్రచురించడం, ఆ కథ అందరికీ నచ్చడం, దానిని రేడియోలో కూడ ప్రసారం చేయడంతో కథలు రాయాలన్న అభిలాష పెరిగింది. "అద్దరి-ఇద్దరి," "పసపు - అత్తెసరు", "ఇదం బ్రహ్మం," "బైరాగి" "ఆఫీసులో ఆవకాయ," మొదలైన గోదావరి కథలు ఇంతవరకు 'ఆంధ్రజ్యోతి' వార పత్రికలో ప్రచురించబడ్డాయి.

చిన్నప్పటి నుంచి నాటకాలంటే చెవికోసుకోవటం, ఒక కళా దర్శకుడిగా నాటక రంగంలో కృషి చేయడం చేత, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలెన్నో రాష్ట్ర స్థాయిన నిర్వహించడం వల్ల, కొన్ని నాటకాలు ప్రత్యేక ప్రదర్శనలకై వ్రాయడం ద్వారా ఆంధ్ర నాటక కళా పరిషత్ లవంటి సంస్థలు నిర్వహించే పోటీలకు న్యాయ నిర్ణేతగా చాలసార్లు వ్యవహరించడం జరిగింది.

ఫొటోగ్రఫీ, పుస్తకాలు కొనడం, చదవడం, ఇంట్లో చోటున్న మేరకు వాటిని భద్రపరచడం, ఆర్ట్ అంటే పడి చావటం వగైరాలు హాబీలు.

సుప్రసిద్ధ రచయిత శ్రీ బి. వి. రమణరావు, చిత్రకారుడు శ్రీ బి. వి. సత్యమూర్తి, మెజీషియన్ శ్రీ బి. వి. పట్టాభిరామ్‌గార్లకు సోదరుడు, బాపు, రమణలకు ప్రాణమిత్రుడు.

—శ్రీ బి.వి.యస్. రామారావు

కైలాసాన్ని చూసి డ్రైవరు మండిపడ్డాడు. "చూడు. ఓవరులోడు వెయ్యద్దు మొర్రో అంటె నామాట విన్నారు కాదు. అసలే ఇది వారుక్వాలిటీ లాంచి. ఎదురున్నవన్నీ సుడిగుండాలే. లాంచి వాటిలో మునిగితే పోలీసోళ్ళు నన్నే పట్టుకుంటారు. పాసింజర్లకు ఏం సంజాయిషీ ఇస్తావో నువ్వే ఇచ్చుకో" అంటూ దబేల్‌మని ప్రవాహంలోకి దూకి ఈదుకుంటూ వరారైపోయాడు డ్రైవరు.

డాక్టరు అవధాని ఇంజను రూము కేసి చూసి నిశ్చేష్టుడైపోయాడు. బుదబుదమంటూ ధారగా నీరు గదిలోకి వచ్చేస్తోంది. ప్రక్క గోడల సందులోంచి ముందు వెనక కేబిన్లలో కూడ సన్నని ధారలు పడుతున్నాయి.

భూషయ్య. రంగయ్య. సుందరయ్య తదితరులు లాంచి మునగడం తథ్యమని బెంబేలెత్తిపోయి. గోలెడుతూ వాళ్ళ ఆడంగులను రక్షించడానికి వెనక కేబినుకేసి పరుగెత్తబోయారు. ఈ అలజడికి బిత్తరపోయి కేబినులోని పాసింజర్లు కిటికీలకేసి చేరారు. లాంచి తూకం కోల్పోయి ఇటూ అటూ ఒరగసాగింది. దాంతో అందరూ గొల్లుమంటూ చెల్లాచెదురుగా పరిగెత్తసాగారు.

"ఆగండి" గట్టిగా ఉరిమాడు అవధాని. ఆ కేకకు అదిరిపడి అందరూ ఒక్క క్షణం స్తబ్ధులయ్యారు.

"మీరిలా చెల్లాచెదురై పరిగెడితే లాంచి ఒకవైపు కొరిగి ఈ అగాధంలో మునిగిపోవడం. మనమందరం మూకుమ్మడిగా చావడం తథ్యం. ఇంకా ఏమీ మించిపోలెదు. ఎక్కడి వాళ్ళు అక్కడ కూర్చుంటే ఈ లాంచి నెలాగైనా గట్టుకు చేర్చే ప్రయత్నం చేయొచ్చు" అని గద్దించగానే కేబిన్లలో గోల గుసగుసలుగా మారి సద్దుమణిగింది.

"ఏటయిందో ఏటో" అంటూ చుక్కాని చక్రానికి తాడు బిగించి ఇంజను రూము చేరిన సరంగు విషయమేమిటో తెలుసుకొని బేజారెత్తిపోయాడు.

"ఇదిగో సరంగూ లాంచిని ఉన్న పళంగా ఒడ్డుకు చేర్చగలవా?" అడిగాడు అవధాని.

"అయ్యబాబోయ్. కుదరదండి. నదికి వాలుగా వెళుతున్నాం మనం. అడ్డం తిరిగి రివర్సు అయి నదికి ఎదురెళితేగాని గట్టు చేరమండి. అడ్డం తిరగాలంటే ఇంజను ఆడాలండి. అయినా గట్టమ్మట మా చెడ్డ లోతండి. కొండంచున ఏ రాయైనా తగిలితే లాంచి తిరగబడిపోయి రెండు రాళ్ళ లోతుకి పోద్దండి. అసలే లోడు మీమంది."

"మరేం చెయ్యాలో చెప్పు" అడిగారందరూ.

"ఏం చెయ్యడమేటండీ కృష్ణా! రామా! అని జపంచేస్తి భారమంతా దేవుడుమీద వదిలేయడమేనండి. కాకుంటే ఈత్రొచ్చినోళ్ళకి గుండె ధైర్యం వుంటే గోదాట్లో దూకేసి ఒడ్డున పడటవేనండి. ఈయాల్టికి ఇంకమరే లాంచి క్రాసింగ్ కూడాలేదండి" అన్నాడు వగరుస్తూ.

వీడి వాలకం చూసి డ్రైవరులా వీడూ దూకేసి వరారైపోతాడని గ్రహించాడు డాక్టరు. "సరే నువ్వెళ్ళి చుక్కాని కాయి. మేము మిగతా విషయం చూసుకుంటాం. ఇదిగో చెంగయ్యా నువ్వు సరంగుతోనే ఉండి. అతను చుక్కాని వదలకుండా చూడు" అన్నాడు అవధాని.

"చిత్తం!" అంటూ సరంగు జబ్బట్టుకు లాక్కుపోయాడు చెంగయ్య.

ఇంజను రూములో అంతవరకు దొక్కుతో నీళ్ళు తోడుతున్న క్లీనరు అలిసిపోయి. దానికి మించి బెదిరిపోయి ఏడుస్తూ అన్నాడు "బాబుగారు. కిందటేడు ఇలాగే జరిగి ఆ ఎదురుగా ఉన్న గండికాడ ఝూన్సీ బాయి మునిగిపోయి నలభై మంది పైగా పోయారండి. తప్పు మాది కాదండి. ఓవరు లోడు చేసినోడిదండి" వణికిపోతూ సంజాయిషీ ఇచ్చాడు క్లీనరు పాపారావు.

"భూషయ్యా! నువ్వూ సుందరయ్యా టాపు మీద కెళ్ళి బరువుగావున్న బస్తాలన్నీ గోదాట్లో పారేయ్యండి. లాంచి మీద లోడు తగ్గించాలి. ఇదిగో చూడు రంగయ్యా. ముందు కేబినులో మరో నలుగురు కుర్రాళ్ళని పోగేసి ఇంజను రూములో నీళ్ళు తోడించు" అని పురమాయించాడు అవధాని.

దభీమని టాపు మీదనించి రెండు బస్తాలు గోదాట్లో పడ్డాయి.

దాంతో గుమాస్తా కైలాసం శివమెత్తిపోయాడు. "ఎవడిసయ్యా నువ్వు. ఎవడబ్బ సొమ్మని ఆ బస్తాలు గోదాట్లో పడేయించావు. పాతికవేల సరుకు. నువ్విచ్చుకుంటావా?" ముక్కు శోణాలు ఎగరేస్తూ మీది మీదికొస్తూ అవధానిని నిలేసి అడిగాడు కైలాసం.

"ఈ లాంచిలో ఎనభై మందికి పైగా పాసింజర్లు ఉన్నారు. వాళ్ళ ప్రాణాలు ముఖ్యమా! ఈ బస్తాలు ముఖ్యమా!" అవధాని ప్రశ్న.

"గోదాట్లో ప్రయాణమంటే చావుకి తెగించే వస్తారు. అయినా చచ్చినోళ్ళకి గవర్నమెంటు ఏదో ముట్టజెపుతూనే ఉంది. లాంచీ మునిగి బస్తాలు మునిగితే వేరే విషయం. లాంచి మునగందే బస్తాలు మునిగితే నన్ను ముంచేస్తాడు మా షావుకారు."

కైలాసం గోడు ఎవళ్ళూ పట్టించుకోలేదు.

దబదబ పాతిక బస్తాలు దాకా గోదాట్లో పడ్డాయి. అదురుకి లాంచి కప్పగంతులెయ్యసాగింది. వెనుక కేబినులో ఆడాళ్ళు పిడికిట్లో ప్రాణాలు పెట్టుకుని రామభజన మొదలెట్టారు. అందరి ముఖాల్లోనూ ప్రేతకళ తాండవిస్తూంది.

ఇంజను రూములో పరిస్థితి విషమించింది. పదిమంది తోడినా నీరు తగ్గడానికి బదులు పెరగసాగింది. ఇదివరలో సిమెంటు వగైరాలతో పూడ్చిన బెజ్జాలు కూడా నాని బయటపడ్డాయి. దాంతో ఇంజను గది అంతా ఒక మడుగులా తయారైంది.

అవధానికి మెరుపులాంటి ఆలోచన వచ్చింది. నీరు తోడుతున్న పదిమందినీ పైకి రమ్మని తవుడు బస్తాలని దింపి ఇంజను రూము నిండా కూరేయ్యమన్నాడు.

క్షణాలమీద తవుడు బస్తాలు ఇంజను రూములో టాపుదాకా పేర్చబడ్డాయి. వడ్రంగి మేస్త్రి కిటికీలు మూసేసి మేకులు కొట్టేశాడు. దాంతో గదికి బిరడాపడింది.

అంతటితో నీరు కట్టడింది. క్రమేపీ పడి చెక్క బాగా నీటిపై తేలడంతో ముందు వెనుక కేబిన్లల్లో ధారలు తగ్గుముఖం పట్టాయి. ఇంకా టాపు మీద సుమారు ముప్పై బస్తాలు వుండిపోయాయి. ప్రస్తుతానికి ప్రమాదం లేదని అవలా వదిలేశారు.

"బాబుగారూ! ఆ వచ్చే మెలికలోనే సుడిగుండాలున్నాయి. అక్కడే ప్రమాదం" బిత్తరపోతూ అన్నాడు క్లీనరు పాపారావు.

అవధాని లాంచి టాపు ఎక్కి చూశాడు. కుడి ప్రక్క "వెల్లుకొండ", ఎడమ ప్రక్క "కచ్చులూరు" రెండు కొండలు. ఆ రెండు కొండల నడుమ గోదావరి ప్రవాహం అడ్డం తిరిగి మెలికపడింది. ప్రవాహానికి అడ్డంగా ఏ కొండైనా తగిలితే నీరు కొండని ఢీకొని ఎదురు ప్రవాహంగా మారి కొంత దూరం ప్రవహిస్తుంది. అదే "మారుపడి." మామూలు ప్రవాహానికి, మారుపడికి మధ్య భాగంలో సుడిగుండా లేర్పడతాయి. ఆ సుడిగుండాలు దాటాలంటే లాంచి కుడివైపు మందంగా ఉన్న ప్రవాహంలోకి పోనిచ్చి, సుడిగుండాలను తప్పించుకుని అడ్డం త్రిప్పాలి. ఇంజను శక్తి సహాయం లేకపోతే నూరువడిలో పడ్డప్పుడు చుక్కాని మీద విపరీతమైన భారం వస్తుంది. కనుక అది సరంగు శక్తిసామర్ధ్యాలమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

మందంలోకి చుక్కానిని కాయమని ఆదేశమిచ్చాడు అవధాని. యాంత్రికంగా శిరసావహించాడు సరంగు.

మందపడిలో నత్తనడక నడుస్తోంది లాంచి.

"డాక్టరు గారూ! అమ్మాయి నొప్పులతో బాధపడుతూంది" అంటూ గోలెట్టింది కిటికీలోంచి చూస్తూ భూషయ్య భార్య.

చేతిసంచి తడిమి ఓ మాత్ర తీసి "దీన్ని మింగమను. నొప్పులు తగ్గిపోతాయి" అని మాత్ర అందించారు డాక్టరు.

భూషయ్య కళ్ళు చెమర్చాయి. అవధానికేసి చూసి రెండు చేతులూ జోడించాడు.

వందగజాలు దాటడానికి అరగంట పట్టింది లాంచికి. ఇంకోపాతిక గజాలలో ఎదురుగా వున్న కొండ తగులుతుంది. చుక్కాని ఎడమవైపు కాసి ఎదురు ప్రవాహానికి ఐమూలగా వెడుతూ సుడిగుండాన్ని తప్పించుకుని అడ్డపడిలో పడాలి.

ఎడమవైపుకు చుక్కాని కాయమని ఆదేశమిచ్చాడు అవధాని. అప్పటికే ప్రవాహంలో మందం తగ్గి, మారుపడి ఎదురైంది. చుక్కాని మీద భారం పెరగసాగింది. శక్తివంచన లేకుండా భుజబలాన్ని ఉపయోగిస్తున్నాడు సరంగు. అతని కండరాలు బిగిశాయి. అతనికి సాయం చెంగయ్య కూడ ఓ చెయ్యివేశాడు.

ఊగిసలాడుతూ ఎదురు ప్రవాహాన్ని తప్పించుకుంటూ కేవలం గాలిపోటు మీద మలుపు తిరుగుతోంది లాంచి.

పెఠేల్‌మంటూ పిడుగులాంటి శబ్దం రావడం. చుక్కాని చక్రం దగ్గర గొలుసు తెగి రెండు ముక్కలై అటు ఇటు వున్న పడిచెక్కల మీద పడి చెల్లాచెదరవడం. బాబోయ్ అంటూ సరంగు గోదాట్లో దూకేసి పరారవడం, అది చూసి ముందు కేబిన్లో మగవారు బెదిరి అమాంతం కిటికీల గుండా పడి చెక్కపైకి ఎగబాకడం, దాంతో లాంచి తూకం కోల్పోయి అల్లల్లాడడం. ప్రాణాలు పోతున్నాయన్న భయంతో వెనక కేబిన్లో ఆడాళ్ళు గావుకేకలు పెట్టడం, లాంచి క్రమం తప్పి క్రమేపీ అడ్డం తిరిగి సుడిగుండంలో పడ్డం. అన్నీ కళ్ళముందు క్షణాల మీద జరిగిపోయాయి.

అవధాని నిశ్చేష్టుడైపోయాడు.

గుండంలో పడ్డ లాంచి రెండు ప్రదక్షిణాలుచేసి వేగం కోల్పోయింది. అదే గోదావరి వరదల కాలం అయితే గిరగిరా తిరిగి నిలువునా మునిగిపోయుండేది.

అప్పటికే మగ జనాభా చాలమంది టాపు పైకెక్కేశారు. ఈతొచ్చిన వారు సైతం సుడిగుండంలో పడ్డానికి సాహసించలేక అందరితోపాటు గోవింద నామస్మరణచేస్తూ కళ్ళప్పగించి తమ చావు ఎలా సంభవిస్తుందో చూస్తున్నారు.

అవధాని తమాయించుకుని పరిస్థితిని గమనించాడు.

లాంచి ఎటూ పోక గుండంలోనే మెల్లిమెల్లిగా అడ్డం తిరుగుతోంది. గుండాన్ని దాటించి నదిలో పడాలంటే గుండాన్ని ఛేదించాలి. అలా ఛేదించాలంటే గుండాన్ని చెడరగొట్టాలి. టాపుమీద ఇంకా కొన్ని బస్తాలున్నాయి. అవన్నీ ఒకేసారి గుండంలో పడేస్తే గుండం చెదిరిపోవడానికి అవకాశం వుంది. అలా జరగాలంటే నలుగురూ చేతులు కలపాలి. కాని అక్కడ వాళ్ళకి మతి మతిలో లేదు. అయినా గట్టిప్రయత్నం చేయతలిచాడు అవధాని.

"అయ్యా! ఒక్కసారి నా మాటాలకించండి" అంటూ టాపుమీద వున్నవాళ్ళనుద్దేశించి అరిచాడు. అందరూ అతనికేసి తిరిగారు. "ఇప్పుడీ గుండం నుండి బయటపడి గండం గడవాలంటే మీ రందరూ నే చెప్పినట్టు చెయ్యాలి. ఈ బస్తాలన్నీ టాపుమీద పడిచెక్క వారనే ఒకవేపు పేర్చి లాంచి ప్రవాహానికి అడ్డం తిరిగినప్పుడు అన్నింటినీ ఒకేసారి ధబీమని గుండంలో పడెయ్యాలి. దాంతో గుండం చెదిరిపోవచ్చు. లాంచి తేలిపోవచ్చు. ప్రవాహంలో కెరటం రావచ్చు. ఆ కెరటంలో కొట్టుకొని లాంచి నదిలోపడి మనం బ్రతకవచ్చు. కనుక లాంచి ప్రవాహానికి అడ్డం తిరగగానే ఈ కండువా వూపుతాను. బస్తాలన్నీ ఒకేసారి నదిలోపడాలి. మరోమాట. చుక్కానిలేని మీదట లాంచి నదిలోపడినా తిరిగి మారువడిలోపడి గుండానికి చేరదన్న గ్యారంటీలేదు. కనుక పడిచెక్కమీద నుంచుని తెగిన గొలుసులు రెండూ లాంచికి ఇటూ, అటూ సమానంగా పట్టుకుంటే చుక్కాని అడ్డం తిరగదు. అప్పుడీ గుండాన్ని తప్పించుకోవచ్చు."

ఆ మాటలువిన్న నలుగురూ నాలుగు రకాలుగా ఎదురు సవాలిచ్చి ఎట్టకేలకు అవధానిగారి మాటమీద నిలబడి కార్యాచరణకు ఉపక్రమించారు. సగంమంది బస్తాలకీ, సగంమంది చుక్కాని గొలుసులకీ సర్దుకున్నారు.

లాంచి ప్రవాహానికి నెమ్మది నెమ్మదిగా అడ్డం తిరుగుతోంది...... ఇంకాస్త తిరగాలి........ తిరిగేసింది. అవధాని కండువా వూపాడు. ధభీమని బస్తాలు ఒక్కసారి పడ్డం, ప్రవాహంలో ఉవ్వెత్తున కెరటం లేవడం, ఆ కెరటంలో అడ్డంగా లాంచి ఎగిరి పడిలో పడ్డం, చూపుకందని వేగంతో జరిగిపోయాయి.

ఒక్కసారి వేయి నిట్టూర్పులు. గోవర్ధనగిరిని ఎత్తిన క్రిష్ణ పరమాత్మే ఇలా అవధాని రూపంలో సాక్షాత్కరించాడని అందరికీ అనిపించింది. చేతులెత్తి అవధానికి నమస్కరించారు.

లాంచి తేలుతూ ప్రవాహంలో సాగుతోంది. చుక్కాని గొలుసులని పట్టువిడవకుండా కొందరు పట్టుకున్నారు. మరో రెండు వందల గజాల దూరంలో ఇంకో మలుపు ఉంది.

ప్రవాహానికి ఒక పెద్ద ఇసుకతిప్ప అడ్డు వచ్చినందున అక్కడ గోదావరి కుడివైపుకు మళ్ళింది. ఆ ఇసుకతిప్ప చేరగలిగితే గండం గడిచినట్లే. కాని ఇప్పుడు ప్రవాహంలో పడ్డ లాంచి ఇసుక తిప్ప చేరక ప్రవాహంతోనే

కుడివైపుకి మళ్ళిపోవచ్చు. అలా జరిగితే మళ్ళీ ఎన్నో కష్టాలు ఎదుర్కోవాలి. కనుక ఇసుక తిప్ప నెలాగైనా చేరాలి. అక్కడదాకా పోనిచ్చి ఈడుకెళ్ళి లాంచిని గట్టుకులాగిద్దామా అంటే లాంచిలో బారెడు తాడు కూడ లేదు. దానికి సాయం లంగరుకు తగినంత గొలుసు కూడ లేదు. కనుక ఎలాగోలా మలుపులో ప్రవాహానికి అడ్డు పడి ఇసుక తిప్పని ఢీ కొట్టించాలి.

ఆలోచనలో పడ్డాడు అవధాని.

"డాక్టరు గారూ! అమ్మాయికి మళ్ళీ నొప్పులు వొస్తున్నాయండీ" అంటూ గోడు పెట్టింది భూషయ్య భార్య. భూషయ్య అమాంతం అవధాని కాళ్ళమీద పడ్డాడు.

"కేబినులో వుంటే లాభం లేదు. అమ్మాయిని టాపు మీద కెక్కించండి" సలహా ఇచ్చాడు డాక్టరు.

లాంచి మధ్యభాగంలో ఇంజను రూము టాపు మీద భూషయ్య కూతురిని పరుండబెట్టారు. మరికొందరాడవాళ్ళు చుట్టూ నిలబడి చీరలతో దడి ఏర్పాటు చేశారు.

డాక్టరు అవధాని అమ్మాయిని పరీక్షించి మరో మాత్ర ఇచ్చాడు.

చుట్టూ కట్టిన చీరలు గాలిపోటుకి పొంగడం చూసిన అవధానికి. లాంచికి గాని తెరచాప బిగించగలిగితే గాలిపోటులో ఇసుక తిప్ప చేరవచ్చుననిపించింది.

లాంచిలో బలమైన వెదురు గెడలు నాలుగున్నాయి. వాటిని ఒక చట్రంగా బిగించమని సుందరయ్యకి ఆదేశమిచ్చాడు. పాసింజర్ల మూటలు. ముళ్ళు తడిమితే నాలుగు దిట్టమైన దుప్పటీలు దొరికాయి. వాటికి ముళ్ళేసి ఆ చట్రానికి కట్టించాడు. మలుపు దగ్గర ఈ చట్రం పైకెత్తితే గాలిపోటుకి లాంచి ఎదురు ప్రవాహంలో దూసుకుపోయి తిప్ప చేరగలదనుకున్నాడు.

కాని తిప్పకు ఢీకొడితే లాంచి కుడివేపు ప్రవాహంకేసి ఒరిగి నీరు పోసుకుని మునిగిపోగలదని సందేహం కూడా కలిగింది అవధానికి. అదే జరిగితే కేబినులోని పాసింజర్లు నీళ్ళలో ఉక్కిరిబిక్కిరై గిలగిల తన్నుకు చస్తారు. లాంచి ప్రమాదాల్లో ఇలా కేబిన్లో ఇరుక్కుపోవడం వల్లనే గజ ఈతగాళ్ళు సైతం బ్రతికి బట్టకట్టలేక పోయారు ఇదివరలో. పోనీ అందరినీ టాపుమీదకు ఎక్కిద్దామా అంటే తల బరువుకి లాంచి తలక్రిందులై అసలుకే మోసం అవుతుంది అంచేత లాంచికి కేబిను ఉండడం ప్రమాదం అనిపించింది. వెంటనే అందరికీ చెప్పాడు—

దాంతో నలుగురూ పుంజుకుని లాంచిలో ఉన్న కత్తి, గునపం, గొడ్డలి వగైరాలతో ఇంజను కేబిను మినహా టాపు రేకులు, ప్రక్క కిటికీలు ఊడగొట్టి గోదాట్లో పడ వేయసాగారు.

లాంచి గుమాస్తా కైలాసానికి మతో యింది. పిచ్చివాడిలా కేకలెయ్యసాగాడు. "బస్తాలు పడేస్తే ఊరుకున్నాను. ఇప్పుడు లాంచికి ఎసరెడుతున్నారు. లక్ష రూపాయల లాంచి ముక్కలు ముక్కలు చేసేస్తున్నారు. మా షావుకారంటే మీకు తెలియదు కామోసు. మీ అంతుచూస్తాడు" అంటూ గునపానికి. గొడ్డలికి అడ్డుపడగా. ఫెడేలుమని లెంపకాయకొట్టి "అది బాబుతో చెప్పుకోమను" అని నోరు మూయించాడు క్లీనరు పాపారావు.

పావుగంటలో లాంచి పడిచెక్క పై భాగం (ఇంజను కేబిను మినహా) అస్థిపంజరంలా తయారయింది.

ఇంజను రూము టాపు భాగాన భూషయ్య కూతురు నొప్పులు పడుతోంది. అందరూ టాపులేని కేబిన్లో మౌనంగా కూర్చున్నారు. డాక్టరు లాంచి ముఖభాగాన నిలబడి ఆకాశంకేసి చూస్తున్నాడు. "రోగులెదుర్కొంటున్న మృత్యువుతో డాక్టరుగా పోరాడి ఎందరి ప్రాణాలో ఇంతవరకూ కాపాడుతూ వచ్చాను. అలాంటిదీనాడు రోగానికి లొంగని ఎన్ని ప్రాణాలు మృత్యువుతో ముఖాముఖీ పడ్డాయి! వైద్యుడిగా కాక ఒక వ్యక్తిగా ఆత్మవిశ్వాసంతో మానవ ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. దీనిఫలితం కేవలం దైవ నిర్ణయం" అని అనిపించింది అవధానికి.

మరికొద్ది నిముషాలలో ప్రొద్దువాలి కొండలచాటుకి పోవచ్చు. అప్పుడంతా అంధకారమే. లాంచి తాపీగా ముందుకు సాగుతోంది. ఇంకో యాభై గజాలలో మలుపు....ఇంక పాతికే—అదిగో ఎదురు ప్రవాహంలో పడబోతోంది. అవధానికి చిరుచమటలు పట్టాయి.

అందరినీ నిలబడి టాపు బాపతు ఇనుప కడ్డీలను పట్టుకొమ్మని అరిచాడు. అందరూ అలాగే చేశారు. మరీ పొట్టివాళు. పిల్లలు బెంచీల మీద నుంచుని ఇనుప కడ్డీలు పట్టుకున్నారు.

కచ్చులూరు పొగతోటలో పని చేసే కూలీలు దూరంగా కనబడ్డ లాంచి చూసి ఇసుక తిప్ప మీద బారులు తీరి నిలబడ్డారు.

లాంచి ఎదురు ప్రవాహంలో పడింది.

తెరచాప చట్రాన్ని ఎత్తమన్నాడు. దైవికంగా గాలిపోటు హెచ్చింది. లాంచి బాణంలా దూసుకుపోతూ ఇసుక తిప్పకేసి పోసాగింది. ఆ వేగానికి కళ్ళు తిరిగి గొల్లుమన్నారు యావన్మంది. లాంచి ముఖభాగం ఇసుక తిప్పని తాకగానే. లంగరు గొలుసులు వదిలేయ్యండని అరిచాడు అవధాని. దాంతో లాంచి ఉన్నపళంగా అడ్డం తిరిగి ఒక ప్రక్కకి ఒరిగి తొట్టినిండా నీరు పోసుకుని తూకంగా గట్టువారే మునిగింది.

అందరూ మొలలోతు నీళ్ళల్లో యినుప కడ్డీలు పట్టుకుని సురక్షితంగా మిగిలారు.

డాక్టరు అవధాని తిప్ప మీదికి దూకి అప్పుడే అస్తమిస్తున్న సూర్యుడికేసి గర్వంగా చూశాడు. అప్పుడే జన్మించి కావ్. కావ్ మంటున్న భూషయ్య మనవడి కేక వినగానే ఆనందంతో కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

* * *

డుం! డుం! డుం! డుం! డుం! డుం!....

లయబద్ధమైన శబ్దం చేసుకుంటూ హంసలాగ సాగుతోంది లాంచి "భూలోక సుందరి". లాంచి అంతా ఖాళీగా వుండడంతో ఇంజను ఎంతో ముచ్చట పడుతూ హుందాగా పనిచేస్తోంది.

పండగ రోజులు కనుక పాసింజర్లు లేరు.

శలవుల్లో బస్తీలోవున్న భార్య. పిల్లలతో గడపటానికి ఆ లాంచిలో ఒంటరిగా ప్రయాణం చేస్తున్నాడు అవధాని. చల్లగాలికి టాపుమీద కూర్చున్నాడు.

అవధాని మనసు లాంచికన్నా వేగంగా యిల్లు చేరుకొంది. "ఎప్పుడో దసరాకి వచ్చావు. ఇప్పటిదాకా ఎందుకు రాలేదు" నిలదీసి అడుగుతున్న కొడుకు, కూతురుకి ఎన్నో విధాలుగా సంజాయిషీ యిచ్చుకొంటున్నాడు. భార్యకూడా పిల్లల తరఫున వాదించడంతో "ఉండు నీపని పడతా" అంటూ కన్నుమీటాడు అతను. భార్య సిగ్గుపడి తుర్రుమని వంటింటోకి పారిపోయింది. అదిచూసి విరగబడి నవ్వాడతను.

"నవ్వవయ్యా నవ్వు! నీ సొమ్మేం పోయింది. పోయిందంతా నాదేగా" అన్న మాటలు విని ఈ లోకంలో పడ్డాడవధాని.

ఎవరో పరిచయం లేని వ్యక్తి తన ఎదురుగా కూర్చొన్నాడు. బుర్రమీసాలు. గిరజాల జుట్టు. చెవుల్లో దుద్దులు. మెళ్ళో గొలుసు.గారపళ్ళమధ్య తళుక్కుమంటున్న బంగారు పళ్ళు. చేతిలో మూరెడు చుట్ట.

"నువ్వేనన్న మాట ఆ డాక్టరు. నేనెవర్నో నీకు తెల్సుండదులే. మొన్న నువ్వు ముంచేసిన లాంచి "త్రిలోకసుందరి"లేదూ! దాని ఓనర్ని. ఈలాంచికీ ఓనర్నే అనుకో."

"చూసారా. ఓవరులోడు చేసినందుకు ఎంత ప్రమాదమో" అవధాని వ్యాఖ్య.

"ఓవర్లోడు గట్రా సూసుకోడానికి వేరే డిపార్టుమెంటుంది. మేమూ. మేమూ సూస్కొంటాం—మధ్యన నువ్వెవరూ అడగటానికి."

"నలభై మంది పట్టే లాంచిలో తొంభై మందిని ఎక్కించి పైగా బస్తాలతో

ఓవరులోడు చేయడం తప్పు కాదా?"

"ఎక్కేవోడుది తప్పు. నువ్వెందుకెక్కావు అలాంటి లాంచిలో?"

వీడితో వాదించి లాభం లేదనుకున్నాడు అవధాని. "ఇప్పుడు నేనుఅడుగుతున్నాను. లాంచిని తుక్కు తుక్కు చేసి ముంచేసావు. నాకు రెండు లక్షలు నష్టం వచ్చింది. నువ్విచ్చుకొంటావా?"

"నేను ముంచడం ఏమిటండి! గట్టున చేరుండకపోతే సుడిగుండంలో పడి అదే మునిగుండేది. అందులో అందరం చచ్చుండే వాళ్ళం."

"అప్పుడు శవాలు తీయడానికి గవర్నమెంటోళ్ళే నాలాంచిని బయటకు లాగుండే వాళ్ళు. కానీ కరుచు లేకుండా నా లాంచి నాకు దక్కుండేది దానితో బాటే సచ్చినోళ్ళ తాలూకోళ్ళకి అల్ల జనమలో సంపాదించ లేనంత గవర్నమెంటు సొమ్ము ముట్టుండేది. ఇన్సూరెన్సువోళ్ళ ముక్కుపిండి కొత్త ఇంజను రాబట్టుండేవాడ్ని."

"అంటే మీకు ఖర్చు తప్పడానికి పాసింజర్ల ప్రాణం పోయినా పరవాలేదన్న మాట?"

"నా లాంచి ఎక్కేవోళ్ళు అడవి మనుషులు. అడవిలో కాపరం అంటే నీకూ తెలుసు. పులో, పురుగో, పుట్రో రోజూ ఎవర్నో ఒకర్ని బలి తీసుకొంటుంది. కనుక యిక్కడోళ్ళు చావుకి తెగించినోళ్ళే."

"అందుకని మీరు ఓవర్లోడు చేసి చంపేస్తారా?"

"బలేవాడివయ్యా. చంపాలని పనిగట్టుకొని ఓవర్లోడు చేస్తానా. ఓవర్లోడయ్యి వాళ్ళే చస్తుంటారు. నల్గురితోబాటు చావు కూడా పండగే అన్నారు కనుక పండగ సేసుకుంటారు అంతే." గారపళ్ళు ఇకిలిస్తూ అన్నాడు.

"వీడెవడో నరరూప రాక్షసుడులాగున్నాడు. వీడి "లాజిక్కు" అంతేమిటో చూడా" లనుకొన్నాడు అవధాని.

"ఓవరు లోడు చేయకుండా అవసరమైతే మరోసారి తిప్పచ్చుగదా లాంచిని" అడిగాడు అవధాని.

"నీ సొమ్మేంపోయింది. పది ట్రిప్పులు వేయమంటావు. ఇంజన్లు పచ్చిగాలి పీల్చి వట్టి నీళ్ళు తాగి పన్చేయవు. వాటిలో ఆయిలు పోయాలి. ఆయిలు ఖరీదెంతో తెల్సా? సరే. నువ్వన్నట్టే ఓవరులోడు చేయను. అలాగని మేమిచ్చుకానే మామూళ్ళు తగ్గుతాయా? పోనీ కేవు పెంచితే పాసింజర్లు వూరుకుంటారా? అందుకని నూటికోసారొచ్చే ప్రమాదానికి జడిసిపోతే చివరికి చిప్పే మిగులుతుంది."

ఒళ్ళు మండిపోతోంది అవధానికి.

షావుకారంతటితో ఆపక "అయినా నీకీ గొడవంతా ఎందుకు? నువు సదువుకొన్నాడివి. నీకు ఈత రాకపోవచ్చు. అలా అని నీకు ప్రాణ భయంలేదు. మా సరంగు సెవులో చెప్పుంటే నిన్ను భుజా నేసుకుని ఈది గట్టుకు చేర్చుండేవాడు."

"నేనీ గోదావరి గడ్డనే పుట్టాను. నాకు బాగా ఈతోచ్చు. రోజూ రెండు పూట్లా ఈ గట్టు నుండి ఆ గట్టుకి ఈత్తాను." అన్నాడు అవధాని.

"మరింకేం. నీకు రిసుకులేదన్న మాట. తక్కినోళ్ళ సంగతంటావా, వాళ్ళకెంత రిసుకుందో మాకూ అంతుంది. మాట వరసకి ఈ లాంచే చూడు. ఇంతవరకు నాలుగు సార్లు మునిగిపోనాది. దానివలన సొమ్ముకి సెడకపోయినా సర్వీసుకి సెడలేదూ?"

"మరిలా ఏక్సిడెంటు అయితే మీ మీద కేసుండదా?"

"ఎందుకుండదు? బోల్డు కేసుంటుంది. డ్రైవరుని, సరంగుని ఆరు నెలలు మూసేస్తారు. ఆళ్ళకి భత్యాలు నేనేఇచ్చుకుంటాను. ఇప్పుడీ లాంచి నడుపుతున్న డ్రైవరు, సరంగు ఇప్పటికి పదిసార్లు జైలుకు వెళ్ళారు. ఆళ్ళకి నేనిచ్చుకున్నాను గనుక మళ్ళా నా దగ్గరకే వచ్చారు. కనుక అసలు పాయింటుకి వచ్చేద్దాం. ఇప్పుడు నాకొచ్చిన నష్టం నువ్వే భరించాలి."

"ఇన్సూరెన్సు వాళ్ళున్నారుగా వాళ్ళ నడగండి."

"ఆ పప్పులుడకవు. లాంచి మునిగితే వాళ్ళిచ్చుకుంటారుగాని, ముంచేస్తే ఇవ్వరు. నువ్వు దాని కేబిను గట్టా ఊడగొట్టి గోదాట్లో పడేశావు. అందుకే మునిగిందంటారు."

"నాకేం సంబంధంలేదు. అయినా నా దగ్గర పైసాలేదు."

"ఆ సంగతి నాకు తెలుసు. అందుకే బాగా ఆలోచించి ఓ ప్లానేశాను. నువ్వు మా గొప్ప డాక్టరువని, దబ్బులిచ్చుకోవని గుంపులు గుంపులుగా అందరూ వస్తారని విన్నాను. నీ ఆసుపత్రి గుమ్మం కాడ మా గుమాస్తానెట్టి వసూలు చేయించుకుంటాను. అప్పుడు నీ సొమ్మేంపోదు. మంచి పబ్లిసిటీ ఇచ్చి ఒకటో రకమైన కేసులు నేను కూడ పంపిస్తాను. నీ అప్పు వడ్డీతో సహా ఏడాదిలో తీరిపోద్ది-ఏమంటావు?"

"చస్తే ఒప్పుకోను. నీ మీద రిపోర్టు ఇచ్చి జైలులో పెట్టిస్తాను."

విరగబడి నవ్వాడు షావుకారు. "చూడు డాక్టరు! నువ్వు ఒప్పుకుంటావనే భరోసాతో నా ట్రేడు సీక్రెటులు అన్నీ చెప్పేసాను. ఇప్పుడు మనం మనం ఒకటి. కనుక ఒప్పేసుకో. అలాకాదని ఎదవ్వేషాలేశావో రేపొద్దునపలానా "భూలోకసుందరి" లాంచి మునిగి ఓ డాక్టరు గోవిందా అంటూ పేపర్లో పడద్ది. ఎలాగో తెలుసా? చాలా సింపులు. ముందస్తుగా నీ చేతులూ, కాళ్ళూ కట్టిపారేస్తాం. తరువాత అదిగో సూడు ఆ ఎదురుగా వున్న కొండ మలుపులో లాంచి వెనకాల వున్న చుక్కాని బావతు సీలని వూడపీకేసి నేనూ, డ్రైవరు, సరంగు ఇసుకతిప్పమీదకి దూకేస్తాం. ఇంజను ఆడుతూనే వుంటుంది. లాంచి యమస్పీడులో వెళ్ళి కొండని ఢీకొట్టి నిలువునా మునిగిపోద్ది. అంతే. మర్నాడు పేపర్లో న్యూసెన్సు. దాంతో నాకు ఇన్సూరెన్సు. కనుక నువ్వు బాగా టయిము తీసుకుని ఆలోచించుకో. ఇలాంటి కొండ మలుపులు ఇంకా బొచ్చెడున్నాయిలే" అంటూ విసురుగా టాపు దిగి కేబినులోకి వెళ్ళిపోయాడు.

టాపు మీంచి లాంచి వెనకాలున్న చుక్కాని సీలను చూశాడు అవధాని. సీల ఇట్టే గోటితో పీకేసేటంత సులువుగా వుంది. క్షణం ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికొచ్చాడు.

* * *

భార్య అందించిన పేపరు చూసాడు అవధాని— "పాపికొండల నడుమ గోదాట్లో ఘోర ప్రమాదం. "భూలోకసుందరి" మునక. లాంచి ఓనరుతో సహా సిబ్బంది మరణం. ప్రాణాలతో బయటపడ్డ డాక్టరు కథనం" అంటూ తాటికాయంత అక్షరాలతో వార్త.

పేపరు మూసేసి గుంభనగా శూన్యంలోకి చూశాడు అవధాని. శూన్యంలో అంతరాత్మ చిలిపిగా నవ్వింది.